

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen det er jo det væsentlige, og Det Konservative Folkeparti *har* bidraget med gode ideer til at få aktiveringssystemet gjort bedre. Vi er overbevist om, at vi kan få et langt bedre aktiveringssystem, desto stærkere andre aktører end AF går ind i arbejdet med at formidle job og aktivere de ledige, og så vil vi nå et stykke ad vejen med den aftale, vi lavede her lige før jul. Vi havde meget gerne set, at man gik endnu længere, men det bliver så nok i den næste forhandlingsrunde vi kommer et stykke længere.

Et hovedproblem ved det nuværende aktiveringssystem er, at der er ved at være en tendens til, at man opbevarer folk i aktivering, selv om formålet med aktivering jo er, at de skal komme i beskæftigelse. Derfor må vi målrette aktiveringssystemet, så det satser direkte på beskæftigelse, i stedet for at man blot er aktiveret i x antal måneder. Jeg tror, det vil være det hovedvåben, der skal tages i anvendelse for at få systemet gjort helt optimalt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

For at antage en konstruktiv vinkel vil jeg sige, at jeg er meget enig med Det Konservative Folkeparti i, at det er den private jobtræning, der er den mest effektive.

Med hensyn til om andre aktører kan gøre det bedre, viser alle erfaringer, at dér, hvor a-kasserne går aktivt ind, har man gode resultater, og jeg håber også, at det bliver ved med at være sådan. Men det er ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er jo, at sådan er virkeligheden ikke. A-kasserne er ikke tilstrækkelig aktivt inddraget for at kunne hjælpe til. De private arbejdsgivere, som har givet tilsagn om 10.500 private jobtræningspladser med det formål at skabe ordinær beskæftigelse, eksisterer ikke, og det er derfor, jeg ikke kan forstå, hvorfor Det Konservative Folkeparti vælger, tilsyneladende med åben pande, at sige, at det bare er ærgerligt, at de arbejdsløse må betale for, at systemet ikke fungerer, og at vores lovgivning ikke er god nok, men ikke vil tage ansvaret for, at de arbejdsløse må lide.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu er der jo mange forskellige forlig herinde, og forligskredsen omkring den tredje fase af ar-

bejdsmarkedsreformen er bred og stor, og den har sagt nogle ting om dette her.

Men her i den debat, vi har i dag, kunne man jo passende spørge Det Konservative Folkeparti om den anden forligskreds, som regeringen er en del af, og som har lavet servicejobloven, for jeg synes, at så har man et svar til dem, som er på vej til at falde ud, med hensyn til at undgå at falde ud af systemet. Her er der nogle, der har gjort noget og ment noget med det, og ærgrer det ikke De Konservative lidt i dag, at man ikke kan give dem, der er på vej ud af systemet, det svar, at man ikke har tilsluttet sig servicejobloven?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg var lige ved at være fristet, og nu kan jeg altså ikke modstå fristelsen til at sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg har da sådan set haft stort udbytte af den lovgivning om servicejobbene, nemlig i kraft af det væddemål, jeg har vundet over for arbejdsministeren.

Nej, det er ikke den metode, man skal tage i anvendelse. Der er sket en lang række fejl, som jeg kunne underholde med i ganske mange minutter, men det tillader tiden og formanden jo ikke. Men det er ikke den metode, man skal bruge for at få tingene gjort bedre.

Jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at jeg ser meget gerne, at andre aktører end AF kommer langt kraftigere på banen. A-kasserne skal også være der, men ikke kun a-kasserne. Hvis vi ser på de mest avancerede kommuner, der arbejder med aktivering, kan man se, hvordan sådanne metoder virkelig kan bringe konstruktive resultater. Det skal vi i gang med, og vi vil presse på for at nå så langt som overhovedet muligt ad den vej i de forhandlinger, vi skal have med arbejdsministeren. Det er de metoder, vi skal tage i anvendelse.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning, og det er den tredje i denne runde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

De bemærkninger, hr. Knud Erik Kirkegaard kom med, er jo ikke nye. De blev gentaget med samme entusiasme og iver både første, anden og tredje gang, vi diskuterede arbejdsmarkedsreformen, men virkeligheden er jo, at man ikke er kommet ud af stedet.